

Nem vált be az önkorlátozás, teiben fűrdik az ország

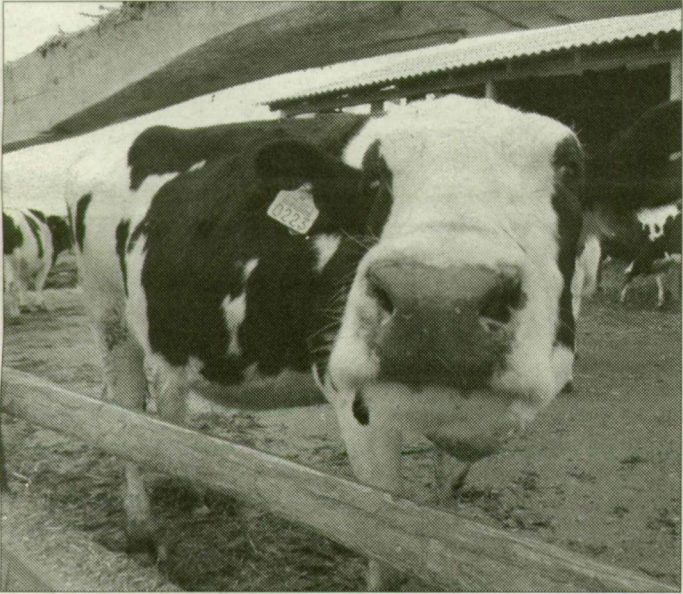
Kötelezően ad kevesebbet a tehén

Az agrártárca szeretné megakadályozni, hogy túltermelési válság álljon elő az országban tejből, így kötelezően fejnek kevesebbet a gazdaságok.

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (FVM) kötelezi a termelőket arra, hogy 5 százalékkal csökkentsék termelésüket, cserében literenként 10 forintos támogatást nyújt – mondta el *Schultz József*, az FVM megyei hivatala főállattenyésztője. Mint emlékeztet, tavasszal már történt egy hasonló lépés, akkor azonban még csak önkorlátozásról volt szó, s annak első határideje április közepén le is járt. A rendeletet most újra elővette az agrártárca, a lejáratot pedig augusztus 15-ig meghosszabbította. Egy 5 ezer literes kvótával rendelkező gazdaság esetében például 450 literrel kell visszavenni a termelést, vagyis 4500 forintot fizet számára az állam.

Ismételten eladhatják a termelők a kvótájukat is. Aki ezt a megoldást választja, annak a kvóta teljes mennyiségét értékesítenie kell. Az FVM-rendelet a felvásárlási árat nettó 25 forintos kvótaliterben állapította meg. Természetesen aki idén eladja a kvótáját, azt nem veszíti el végérvényesen, a szerződés szerint csak ideiglenesen mond le róla.

A rendelettel egy időben *Szanyi Tibor* földművelésügyi politikai államtitkár bejelentette, a tárca azt javasolja a Tej Termék-

Csökkentett tejelésre felszólítva.

Fotó: Karnok Csaba

tanácsnak (TT), hogy csökkentse a literenkénti irányarat 71,75 forintról 68 forintra. Ezzel alacsonyabb lehet a tej ára, valamint kisebb a felesleg mennyisége. A tehenészettel felhagyók számára a tárca például húsmarhaprogramot indítana, illetve támogatna.

Szanyi szerint a literenkénti 68 forintos felvásárlási ár az EU-ban átlagos, s annak mostani bevezetése csupán annyit jelentene, hogy nem 2004 májusában szembesülnének e ténnyel a kevésbé hatékonyan gazdálkodók. *Schultz József* szerint az összes környező országban ennyit adnak a tejfelvásárlók, a cseheknek és a szlovákoknak még ezen öszszegnél is kevesebbet. A termelőket persze mellbe vágja az intézkedés, hiszen éves árbevételüket a 72 forintos ár alapján állították be. A gond azonban szerinte sokkal inkább az, hogy a felvásárlók nem akarják tartani a 68 forintot sem, a *SOLE* például legutolsó körlevélben már csak 62-öt ajánlott, arra hivatkozva, hogy kiürült a Tej Termék-tanács intervenciói kasszája. Ennél is kevesebbet adna a pécsi Mizo és a szabolcsi Nutricia.

Ha nem sikerül oly módon visszafogni a tejtermelést, hogy azzal a termelők egyetértésnek bökvetkezhessen: teiben fogunk fürdeni, mint az a bizonyos termelő a legutolsó gazdatüntetésen.

F. K.

A főváros és az öt kiemelt város között az árakban nincs nagy különbség

Szeged olcsóbb, mint Győr

A Tisza partján állítólag olcsóbb az élet, mint másutt.

DM/DV-fotó

Győrben sokba kerül a közlekedés

Ha buszra, esetleg trolira, villamosra kell szállnunk, előtte jegyet kell vásárolnunk. A szegedieknek ebből a szempontból egy szavuk sem lehet, hiszen itt, illetve Miskolcon kerül a legkevesebbe az előre megváltott vonaljegy, 96 forint, míg Győrtől 130, azaz még a fővárosnál is drágább. Pécsen 105, Debrecenben 110, Budapesten 120 forint a vonaljegy.

Természetesen a busz helyett taxit is lehet választani, ami Miskolcon a legolcsóbb. Az ottani Volán Taxi utcai kilométerdíja 129 forint. Győr ebben az összehasonlításban is a legdrágábbnak számít, az ottani City Taxi ugyanis 200 forintért szállítja az utast. Debrecenben és Budapesten a Főtaxinál 180 forint, Szegeden a Rádió Taxi 165 forintos tarifája átlagosnak mondható, igaz, Pécsen a Pannon Volán öt forinttal olcsóbban szállít.

A strandolás a fővárosban drága

A tikkasztó hőséget legkönnyebben a víz- vagy a medenceparton viseli el az ember. Csak-hogy oda el is kell jutni, illetve be is kell menni a strandok kapuján. A plázsok árai viszonylag egységesek, ez alól csak Miskolc és Budapest a kivétel. Miskolc-Tapolcán a barlangfürdőbe és Pesten a Palatinusra ugyanis 1400 forint ellenében lehet belépni. Igaz, Miskolcon ebben a szaunahasználat is benne van, míg a Palatinuson csúszdahasználat, élményfürdő, kondite-

rem-belépő és ingyen internet is jár az öltözőszekrény mellé. Győrben a belépőjegy csak 500 forintba kerül, igaz, ezért csak bemegy az ember a strandra, de a pancsolás mellett még csúszdázhat is, ha van kedve. Debrecenben a belépőjegy 650, Szegeden a Ligetben, illetve Pécsen 550 forint.

A kultúra Debrecenben a legolcsóbb

A színházi szezon ősztől tavaszig tart, nyáron különböző szabadtéri játékok vagy fesztiválok előadásait kínálják. A most zárult idényben egy „átlagos” prózai előadást Debrecenben volt érdemes megnézni. A Csokonai színház karzatára ugyanis mindössze 200 forint volt a jegy ebben a szezonban. Ha az „első osztályú” helyeket, illetve jegyeket vesszük alapul, akkor a Miskolci Nemzeti Színház volt a legolcsóbb a 700 forintos jegyével, Győr a legdrágább, ott ugyanis 1700 forintot kértek egy „jó” helyért. Szegeden 1100, Pécsen 1200, Debrecenben 900 forintba került egy legjobb hely.

A főváros színház külön kate-

gória. Nemcsak a társulatok sokasága miatt, hanem a jegyek árainak sokfélesége miatt is. Egy „átlagos” belépő 1500 forintba kerül, de ennél lehet jóval kevesebb és jóval több is. Például az Operába ennyiért nem biztos, hogy beengednének.

Mozi: egységesítő multiplexek

Ha moziba akarunk menni, akkor teljesen mindegy, hogy éppen az ország melyik nagyvárosában vagyunk. A plazák és a bennük lévő multiplexek ugyanis gyakorlatilag mindenhol ugyanannyiért kínálják a filmeket. Itt a főváros jelent kivételt, hiszen egy-egy előadás 100-200 forinttal mégis drágább, mint vidéken. Különbségek többnyire a kedvezményekben, valamint a premier előadások áraiban vannak.

Miskolcon egyedülként kínál páros jegyet, ami azt jelenti, hogy szerdánként kettesével olcsóbban nézhető meg egy film. Pécsen nincs diákjegy, premier előadást viszont Szegeden érdemes nézni. Itt ugyanis mindössze 750 forintba kerül az aktuális

filmbemutató, míg Debrecenben ugyanez 990, Miskolcon 890, Pécsen és Győrben 1090.

Rezsi: egységes áram-, változó víz- és szemétdíj

Rezsi szempontjából érvényesült a már közhelyszerű tétel: az ország kelet fele az olcsóbb, nyugaton és a fővárosban minden drágább. A legolcsóbb város Debrecen, a legdrágább Pécs. 1 kilowattóra áramért mindenhol 27 forintra kerekítik a számlát a szolgáltatók. Kivétel ez alól Debrecen, ahol két forinttal kevesebbet kell fizetni. A víz- és csatornadíjak keleten jóval 300 forint alatt, nyugaton viszont jóval fölötté vannak. Győrben 367 forintba kerül 1 köbméter víz és az után fizetendő csatornadíj, míg Szegeden – itt a legolcsóbb! – 255. A szemétszállítás mindenhol meghaladja az ezer forintot, de míg Pécsen a 70 literes kukát ürítik 1038 forintért, ráadásul hetente kétszer, addig Szegeden csak hetente egyszer ürítenek. A „szabványkuka” nálunk 110 literes és havi ürítési díja 1064 forint.

GARAI SZAKÁCS LÁSZLÓ

A kórház-privatizációval egyesek rosszul járhatnak, a beteg azonban nem

Privát egészségügyi központ a szegedi új klinikán

A privatizálás előtt álló egészségügyben lesznek, akikre nem tartanak igényt, az orvosok jelentős része elveszti a hálapénzt, a beteg azonban nem járhat rosszabbul – foglalta össze röviden a kórház-privatizációval kapcsolatos véleményét *Csernay László* professor, a magántulajdonban levő Nemzetközi Egészségügyi Központ igazgatója.

Kevesen tudják, hogy a szegedi új klinika épületének alagsorában levő Nemzetközi Egészségügyi Központ (IMC) nem az orvosokhoz tartozik, hanem egy multinacionális magáncég tulajdonában van, amely csak bérli az egyetemtől az alagsori részt. Az IMC, az első hazai privát egészségügyi intézmények egyike, 1993. október 19-én kezdte meg működését. Vezetője azóta *Csernay László* professor, akit a hazai kórházak várható privatizációja kapcsán kértünk arra, mutassa be, miként működik az általa vezetett intézmény.

– A Nemzetközi Egészségügyi Központ multinacionális magáncég – kezdte a professor. – Tulajdonosai a General Electric, a Drezdner Bank, a Világbank, az

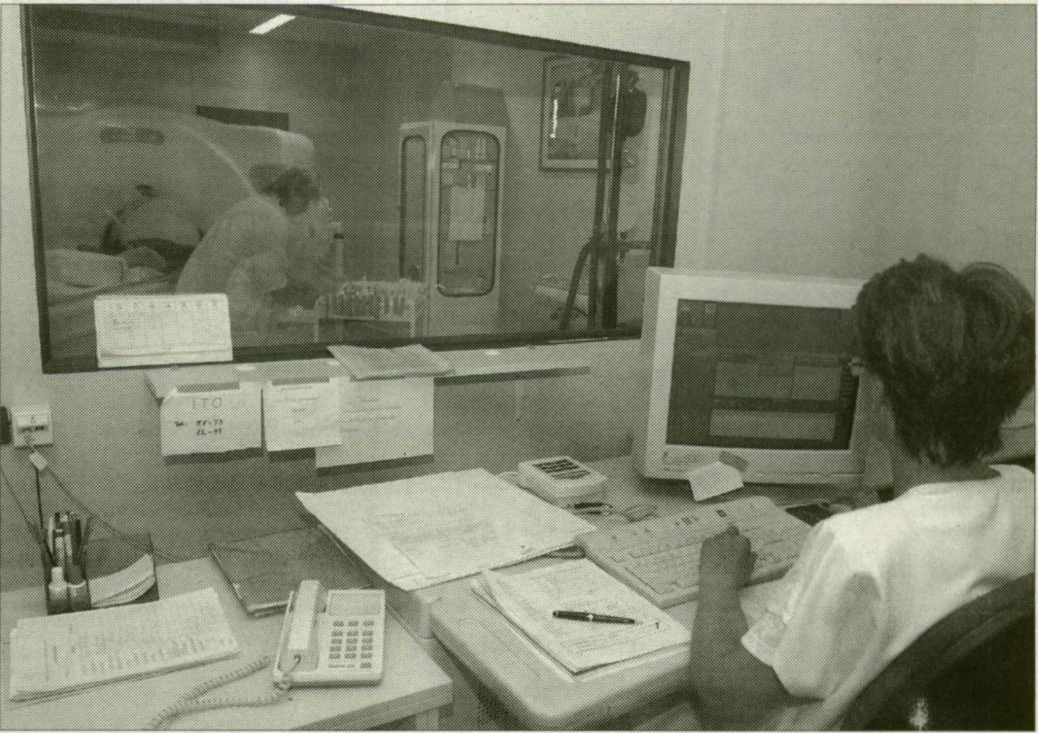
amerikai környezetvédelmi alap és magánszemélyek. Ez a tulajdonosi csoport Kelet-Közép-Európában több diagnosztikai központot működtet, a legtöbbet Lengyelországban, Magyarországon hét helyen.

A szegedi IMC-t 800 millió forintos beruházással indították első tulajdonosai. Az elmúlt tíz évben 400 millió forint értékben cseréltek műszert.

Az IMC-ben az úgynevezett képalkotó diagnosztikával foglalkoznak: MR, CT, Spect és csontsűrűségmérő vizsgálatokat végeznek.

– A hozzánk beutalt betegeknek azért nincs fogalmuk arról, hogy magánintézménybe jöttek, mert nem fizetnek a vizsgálatokért. Ezeket ugyanúgy a tb finanszírozza, mint az állami egészségügyben – hangsúlyozza ezt *Csernay* professor azért, mert mint mondja, a hazai egészségügyi privatizáció kapcsán többen azzal riogatják az embereket, hogy a privatizált kórházakban majd fizetniük kell.

– Az elmúlt tíz évben 394 ezer 727 vizsgálatot végeztünk el – folytatja a professor, aki elmondta azt is, sokszor több hetes előjegyzési időpontokat tud-

A betegek itt a legkorszerűbb diagnosztikai eljárásokkal találkozhatnak.

Fotó: Miskolczi Róbert

nak adni, mert ugyan naponta éjjel fél egyig dolgoznak, de az OEP által megengedett pontkeretet – aminek alapján a finanszírozás jár – nem léphetik túl.

A privát IMC más struktúrában működik, mint az állami szektor egészségügyi intézményei. Itt a nagy értékű beruházásoknak köszönhetően a leg-

korszerűbb műszerekkel dolgoznak. A jó műszerekkel pedig jóval több betegvizsgálat végezhető el, mint elavult gépekkel. Az IMC-ben annyi szakembert

foglalkoztatnak, amennyi szükséges a műszerek üzemeltetéséhez. Itt nincs felesleges létszám, ami óriási megtakarítást jelent. S mivel az IMC-hálózat a vizsgálatokhoz szükséges anyagokat nagy tételben vásárolja, ezért jóval kevesebbet fizet, mint más intézmények. Emellett az ide beutalt betegek fogadása előre egyeztetett időre, kulturált körülmények között történik.

Csernay László egy évtizedes magánszektorban eltöltött tapasztalata alapján állítja: hatékony, gazdaságos működés privát intézményben sokkal könnyebben biztosítható.

A professor a hazai egészségügy küszöbön álló privatizációja kapcsán úgy véli: kétirányú csapás fenyegeti az egészségügyet: az egyik, hogy sokakra nem lesz szükség az új struktúrában, mert a privát töke csak a legszükségesebb létszámmal dolgozik. A másik privatizációs fenyegetés, hogy megszűnik a hálapénz. Ez pedig az orvosok jelentős részét sújtja. Az érintettek egy része rosszul járhat, de a betegek nem – szögezte le végül *Csernay László*.

KALOCSAI KATALIN